

og Flertal af de mødende stemmeberettigede, for at en Besslutning skulde kunne tages. Det kan ikke nægtes, at en vis formel Retfærdighed er der i en saadan Regel, og den fjærner sig heller ikke saa grumme langt fra, hvad Ministeren og Amtmanden paa et tidligere Stadium af denne Sags Behandling har tænkt sig. Men paa den anden Side maatte det dog for mig staa som en vis Betænelighed ved dette Forslag, at Lagtinget, som er nærmest til at kende de særlige særoiske Forhold, den ene Gang efter den anden har forkastet alle saadanne Forslag og holdt fast ved det, at Afstemningen skulde foregaa efter Majoritet. Jeg tror, at den største Betænelighed ved Forslaget, som det nu er affattet, ligger deri, at det vil gøre det meget vanskeligt at tilvejebringe en Besslutning — ikke saa meget, at der vilde kunne fremkaldes en uretfærdig Besslutning, det tror jeg ikke, det garanteres der endogsaa imod —, den store Fordring er, at der skal være Flertal i begge Grupper, om jeg saa maa udtrykke mig, og det vil medføre, at der vil blive holdt mange forgæves Grandestævner, og at det ikke kommer til nogen Besslutning. Det er efter min Formening det, som navnlig maa overvejes ved denne Sag, og det er det Spørgsmaal, som det høje Ting maa tage sit Standpunkt til. Nu vil jeg for øvrigt kun bemærke, at det ingenlunde er alle Spørgsmaal af den Art, som Loven peger paa, f. Eks. angaaende Udskiftning, Fælleshave og deslige, det er ikke alle den Slags Spørgsmaal, som skal afgøres paa den her nævnte Maade, idet Forslaget udtrykkelig kun lyder paa: „Hvor ikke anderledes i Lovgivningen er fastsat, og nu er der jo i Lovgivningen fastslaaet mange saadanne Tilfælde, hvad man vil kunne se ved at gennemgaa den særoiske Haugelov af 1866. Disse tidligere Afstemningsregler blive gældende, og det er kun for de andre Tilfælde, at den her omtalte Regel bliver anvendelig. En anden ikke uvigtig Forandring, som er foretaget derne i Folketinget, er den, at medens Regeringens Lovforslag, som i dette Punkt ogsaa tiltraadtes af dette Ting, gif ud paa, at Brugeren uden videre skulde være berettiget til at repræsentere Ejeren, forudsat at denne ikke selv mødte eller sendte nogen, forsynet med Fuldmagt — er denne Regel bleven forandret i det andet Ting, saaledes at egentlig Stemmeret kun have af Ejeren, og at det altid forlanges, for at nogen skal kunne stemme for Ejeren, at han har skriftlig Fuldmagt fra denne. Smidleritid ere de Wemper, som denne nye Regel kunde have, for et ikke uvæsentlig Del bleve fjærne ved, at man paa den anden Side i Lovfor-

slaget har indsat en Bestemmelse om, at Kongsfæstere skulde betragtes som lige med Ejere, saaledes at de uden særlig Fuldmagt af Staten, som jo er Ejers af Jordegodsset, kunne stemme. Det er altsaa en Undtagelse, som vil have en meget stor Anvendelse i det praktiske Liv. — Jeg maa altsaa henstille til det ærede Ting, om det vil finde, at det kan gaa ind paa det saaledes forandrede Lovforslag. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at selv om man skal tage Lovforslaget med de Ændringer, er der dog vundet en Del ved at faa det; men som sagt, det maa jeg overlade til det ærede Tings Besslutning, om det vil forandre sin egen tidligere Afstemning i Sagen.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

C. Olsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af Landvæsenkommissioner paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 37.)

Sagenfattes under Forhandling.

C. Olsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Inden jeg giver det ærede Medlem Ordet, maa jeg maaste henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa det ønskelige i om muligt at tale lidt højere. Det er vanskeligt at høre det ærede Medlem, og han vil erhverve sig alles Taknemmelighed ved at tale lidt højere. Naturligvis henstiller jeg kun dette Ønske under Forudsætning af, at det er det ærede Medlem muligt at rette sig derefter. Mere kan der ikke forlanges af det ærede Medlem.